

Sygn. akt IV U 228/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 października 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 6 października 2015 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania S. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 29 stycznia 2015 r. Nr (...)

w sprawie S. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 228/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 stycznia 2015 r. Nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ustalił wnioskodawcy S. J. na stałe prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 lutego 2015 r., bowiem komisja lekarska ZUS orzekła trwałą częściową niezdolność do pracy. Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 23.01.2015 r. nie stwierdziła u ubezpieczonego całkowitej niezdolności do pracy.

Odwołanie od ww. decyzji złożył ubezpieczony S. J., wnosząc o ustalenie prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. W uzasadnieniu podniósł, iż schorzenia, na które cierpi nie pozwalają mu na wykonywanie jakiegokolwiek pracy (odwołanie, k. 1 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie, k. 2-3 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony S. J., ur. (...), w dniu 17 grudnia 2014r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek, k. 179 a.r.). W chwili złożenia ww. wniosku ubezpieczony był uprawniony do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w okresie do 31.01.2015 r., przyznanej na mocy decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z dnia 29.01.2013r. (decyzja z dnia 29.01.2013 r., k. 177 a.r.).

Rozpoznając wniosek ubezpieczonego, organ rentowy skierował S. J. na badanie lekarskie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z dnia 12.01.2015 r. stwierdził, że ubezpieczony jest trwale częściowo niezdolny do pracy, a jednocześnie nie jest całkowicie niezdolny do pracy (k. 182 a.r.). Sprawa została przekazana do Komisji Lekarskiej Zakładu, która po przeprowadzeniu badania stwierdziła u ubezpieczonego: stan po przeszczepie nerki z powodu niewydolności nerek własnych w przebiegu wielotorbielowatości z prawidłową funkcją nerki przeszczepionej, przebyty epizod zaburzeń krążenia mózgowego (2011 r.) pod postacią zaburzeń pamięci – które ustąpiły, nadciśnienie tętnicze st. II wg skali K-W (kontrolowane), przebytą boreliozę, niedosłuch ucha prawego z zachowaną społeczną wydolnością słuchu. Orzeczeniem z dnia 23.01.2015 r. Komisja Lekarska ZUS nie uznała ubezpieczonego za całkowicie niezdolnego do pracy, za to stwierdziła, iż S. J. jest trwale częściowo niezdolny do pracy (k. 184 a.r.). Powołane orzeczenie stało się podstawą wydania zaskarżonej decyzji z dnia 29.01.2015 r., przyznającej ubezpieczonemu od dnia 1 lutego 2015 r. na stałe prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (k. 185 a.r.).

Badając sporną okoliczność niezdolności do pracy Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy: nefrologa, specjalisty chorób zakaźnych oraz kardiologa. Biegli lekarze stwierdzili u wnioskodawcy schyłkową niewydolność nerek własnych w przebiegu wielotorbielowatości – hemodializoterapia w okresie 2000-2002, stan po przeszczepie nerki od dawcy zmarłego w październiku 2002 r., leczenie immunosupresyjne; nadciśnienie tętnicze prawdopodobnie nerkopochodne z przerostem mięśnia lewej komory – angiopatia nadciśnieniowa II stopnia; stan po usunięciu brodawek skórnych na klatce piersiowej poprzez łyżeczkowanie. Jak wskazał biegły nefrolog, wskaźniki funkcji przeszczepionej nerki są prawidłowe, a opiniowany wymaga leczenia zapobiegającego odrzuceniu przeszczepionej nerki oraz leczenia nadciśnienia. Stan badanego nie daje podstaw do uznania całkowitej niezdolności do pracy, jednak jest on częściowo niezdolny do pracy. W ocenie lekarza kardiologa, choroba nadciśnieniowa w obecnym stadium zaawansowania wyklucza wykonywanie prac wymagających wysiłku fizycznego, niemniej jednak ubezpieczony inne prace może wykonywać. Opiniowany przez wiele lat był leczony z powodu licznych brodawek skórnych zlokalizowanych na skórze klatki piersiowej i pleców. Zdaniem biegłych, zarówno obecność brodawkowatych zmian skórnych, jak i przebarwienia nie stanowią naruszenia sprawności organizmu w stopniu uniemożliwiającym wykonywanie pracy, a tym samym brak jest podstaw do uznania niezdolności do pracy z powodu ww. choroby. Wyniki badania przedmiotowego i podmiotowego przeprowadzonego przez zespół biegłych sądowych oraz analiza dokumentacji medycznej wskazują na utratę przez opiniowanego w znacznym stopniu zdolności do pracy, co daje podstawy do uznania go za częściowo niezdolnego do pracy. Rozpoznane choroby w obecnym stadium zaawansowania nie uzasadniają uznania opiniowanego za osobę całkowicie niezdolną do pracy, natomiast nieodwracalny charakter zmian chorobowych pozwala – w ocenie biegłych lekarzy - uznać częściową niezdolność do pracy za trwałą. Biegli lekarze nefrolog, kardiolog i specjalista z zakresu chorób zakaźnych w sporządzonej opinii z dnia 26 maja 2015 r. uznali ubezpieczonego za trwale częściowo niezdolnego do pracy od dnia 1 lutego 2015 r. (opinia biegłych sądowych, k. 9-9v a.s.).

Zgodnie z art. 12 ust. 1, 2 i 3 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 t.j.) niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania wnioskodawcy od decyzji organu rentowego wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonego istnieje całkowita niezdolność do pracy.

Odnosnie warunku niezdolności do pracy Sąd oparł się na dowodzie z opinii biegłych lekarzy nefrologa, kardiologa oraz specjalisty chorób zakaźnych, sporządzonej po bezpośrednim badaniu ubezpieczonego i zapoznaniu się z dokumentacją medyczną. Biegli jednoznacznie wskazali, iż rozpoznane choroby w obecnym stadium zaawansowania nie uzasadniają uznania wnioskodawcy za osobę całkowicie niezdolną do pracy. Tym samym powołani biegli lekarze potwierdzili ustalenia poczynione przez Komisję Lekarską Zakładu, stwierdzając u wnioskodawcy trwałą częściową niezdolność do pracy od dnia 1 lutego 2015 r. Sąd podzielił stanowisko zawarte w sporządzonej opinii i uznał, że wobec braku orzeczenia całkowitej niezdolności do pracy odwołanie ubezpieczonego S. J. nie zasługiwało na uwzględnienie. Na rozprawie w dniu 6 października 2015 r. ubezpieczony kwestionował ww. opinię biegłych, wskazując, że 10 lat temu miał orzeczoną całkowitą niezdolność do pracy, a jego stan zdrowia od tego czasu nie uległ poprawie. Niemniej jednak nie przedstawiono konkretnych, merytorycznych zarzutów do ww. opinii, ani też nie zgłoszono żadnych wniosków dowodowych (k. 16-16v a.s.).

Przy ocenie opinii wydanej w niniejszej sprawie Sąd miał na uwadze, iż opinia biegłych podlega, jak inne dowody ocenie według art. 233 § 1 k.p.c., lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Zgodnie z art. 233 § 1 k.p.c., Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego.

Analizując opinię biegłych lekarzy, Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez biegłych o specjalnościach odpowiadających schorzeniom ubezpieczonego, a ponadto poprzedzona została analizą dokumentacji medycznej oraz badaniem przedmiotowym i podmiotowym wnioskodawcy. Podkreślenia wymaga, że zespół biegłych sądowych w sporządzonej opinii szczegółowo uzasadnił swoje stanowisko oraz ocenił wpływ rozpoznanych u ubezpieczonego schorzeń na stopień orzeczonej niezdolności do pracy. Wobec powyższego subiektywne przekonanie wnioskodawcy o jego złym stanie zdrowia nie może stanowić podstawy do ustalenia, że jest on osobą całkowicie niezdolną do pracy. Jak już wskazano, zdaniem biegłych, nieodwracalny charakter zmian chorobowych pozwala uznać częściową niezdolność do pracy za trwałą, jednak obecne stadium zaawansowania rozpoznanych chorób nie uzasadnia uznania wnioskodawcy za osobę całkowicie niezdolną do pracy. Ubezpieczony w znacznym stopniu utracił zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji, lecz nie utracił zdolności do wykonywania jakiejkolwiek pracy.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., odwołanie podlegało oddaleniu.